

دَخْرَكَ دَرِيَا

ترجیه و تعاشی از

کتابخانه

فرح پهلوی

کتابخانه ملی
۹۰/۸۱/۲
۷۰۶/۷۲

کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

نوشته هانس کریستیان آندرسن

نویسندگان غیربرتر

کتابخانه داده است که از این استان نماینده اند از این کارکی است . اندیشنهای
دکلش بسیار برای خوزستان چون نوشته است که در جهان معروف است در عکس رسانه های خواستار خواندن .
این استان اکademی پیش بست من سید و داستانی بحیث پژوهی است و کنار استان نمایی
برای پژوهش می خواهد . از آنجاکه کتاب های مند و شیرین کی از هم ترین سایل تربیت و سرگردانی
فرزندان غیربرتر فطر بخلاف فوق اعاده کی که تربیت خودشی شاد اند ، و صد و بیست و سه از این
بنادری دارند . تصویر باقی آنرا هم خود برای شناختن کردم . همچنین تعداد اند از استان اینجا
پژوهشندگان استاده از آن از راه کوشش هم ممکن باشد .

آمیدوارم این استان اب پژوهندگان و برای شناختن باشد و شوق شمار این زمان استان نمایی جو
دبی از این این و غیر از زیادگذشت .

مرحباً

آن دور دورها ، در وسط اقیانوس ، آب مانند گلبر گهای گل دگمه ، آبی و چون شفاف ترین شیشهها
صف است اما عمق آن زیاد است ، آن اندازه زیاد که هیچ لنگری بقدر آن نمیرسد و باید هزاران منار را
روی هم گذاشت تا از ته آن بسطح رسید .

از چندین سال پیش پادشاه دریا ملکه خود را ازدست داده بود . مادر پیر او دربار را اداره میکرد و کار
تربیت شش دختر کوچکش را که شاهزاده
خانمهای دریا بودند بادقت فراوان انجام میداد .
همه آنها کودکان زیبائی بودند اما دختر کوچکتر

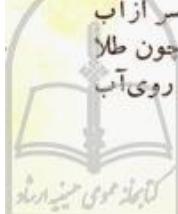

خیلی دلفریب بود . پوستش مانند گل نرم
و چشمهاش مانند آب اقیانوس آبی بود .
ولی او هم مانند خواهرانش پا نداشت و بدن
ظریفشد بیک دم ماهی منتهی میشد . مادر
بزرگ پیر هرچه از کشتهای شهر هامیدانست
برای او حکایت میکرد . روزی پاترده سالگی
شاهزاده خانم کوچک فرارسید .

مادر بزرگش باو گفت : حالا دیگر تو دختر بزرگی
شده‌ای . بیا تا تو را مانند خواهرهای بزرگتر آرایش کنم .
بر روی گیوان بلند او تاجی از زنبق‌های سفید نهاد
و دخترک دریا ظریف و سبکبال خودرا میان امواج انداخت
و مانند جباری از هوا بر سطح آب ظاهر شد . هنگامیکه سر از آب
پیرون آورد آفتاب غروب کرده بود اما ابرها هنوز چون طلا
و گلهای سرخ میدرخشیدند . در آن تزدیکی‌ها یک کشتمانی روی آب

بود . دخترک دریا بسوی پنجره سالن
کشتنی شنا کرد و از پشت شیشه های شفاف
آن جمعیتی را دید که همه لباسهای
طلائی و ابریشمی بتن داشتند . زیباتر
از همه شاهزاده سیاه چشمی بود که
نمیباشد بیش از شاهزاده مسال داشته باشد .
آه ! ... این شاهزاده جوان چقدر
زیباست ! لبخندش چه شیرین و فریبند
است ! دخترک دریا نمیتوانست از کشتنی
واز شاهزاده چشم بردارد .

ناگهان از اعماق دریا غرتشی
بلند شد . بر قها میان ایرهای بزرگ
درخشیدند و امواج متلاطم شدند .
ملوانها تمام بادبانها را باز کردند
و کشتنی با سرعتی دیوانهوار براه افتاد
اکنون دیگر امواج مانند کوههای
بزرگ سیاه بلند میشدند و کشتنی مانند
یک قو در آب فرو میرفت و روی
دریای خشمگین به سوحر کت میکرد .
آنگاه یکاره کشتنی یک سو خم شد
و کوههایی از آب پر روی آن فروریخت
و هر چه در سر راهش بود درهم

شکست . در روشنائی برق دختر که دریا دید که موجی شاهزاده را با خود میبرد و اگر کمک او نبود شاهزاده در اعماق دریا غرق میشد . شاهزاده بیهوش شد اما دخترک دریا سر اورا از آب بیرون نگاهداشت و خودرا در اختیار امواجی گذارد که باد آنها را بسوی ساحل میراند .

بامداد طوفان قطع شد و خورشید سرخ و درخششده بر روی آب طلوع کرد و او ساحل را تزدیک دید و بدانجا روآورد و شاهزاده را با هستگی روی ماسه‌های نرم و سفید برزین گذاشت . زنگهای کلیسا بصدای درآمدند و گروهی از دختران جوان با شادی و خوشحالی نزدیک شدند . دخترک دریا با عجله گریخت و خودرا پشت صخره‌ها پنهان کرد . ناگهان یکی از دخترها شاهزاده را روی ماسه‌ها دید .

- بیائید ، زود بیائید ، بیک جوان بیچاره کمک کنید ! زود باشید !
دخترها بدور او شتافتند و سرانجام جوان جسمهایش را باز کرد در حالیکه با دلربائی لبخند میزد .
دخترک دریا در آب فرو رفت و بسوی کاخ پدرش باز گشت .

دخترک دریا همیشه آرام و متفکر بود . اما پس از این حادثه آرامتر و متفکرتر هم شده بود .
هر چه خواهرانش میپرسیدند که چه دیده بود . او جوابی نمیداد . آه چه
چیزها بود که دلش میخواست بداند و از مادر بزرگش که دنیای انسانها را
خوب میشناخت دائمآ پرسش میکرد .

- هنگامیکه انسانها غرق نمیشوند آیا
میتوانند همیشه زنده بمانند ؟ ...

- نه آنها همه میمیرند و حتی عمر شان
از عمر ما کمتر است . ما سیصد سال زندگی
میکنیم و هنگامیکه دیگر وجود نخواهیم
داشت بدنهایمان تبدیل به کف میشوند
و روی اقیانوس پراکنده میگردند . ما

روح جاویدان نداریم .
- مادر بزرگ آیا من نمیتوانم کاری
بکنم که روح جاودانی بدمست بیاورم ؟ ...
- آه ! این غیرممکن باتقریباً غیرممکن
است . باید مردی ترا بیش از پدر و مادرش
دوست بدارد و با تمام وجودش مجدوب
تو باشد . اما چگونه میتوان تصور کرد که
مردی ترا دوست بدارد . این دم زیبای

ماهی که ما داریم بنظر آنها رشت و وحشتناک است. آنها عقیده دارند که برای زیبا بودن باید صاحب دوستون سنگین بود، ستونهایی که اسمش را پا گذاشته‌اند.

دختر کریا آهی کشید و با تحقیر بدمعش نگاه کرد و آنگاه اندوه‌گین بسوی باع خود رفت و در گوشه‌ای نشست...

هنگامیکه خواهرانم باماهمی بازی میکنند من میروم وجادو گر دریاها را پیدا میکنم.

من همیشه از او میترسیدم، اما شاید او بتواند من پندی بدهد و کمک کند.

از باع بیرون آمد و بسوی گرداب خروشانی که جادو گر در پشت آن زندگی میکردرواندش.

- خودم میدانم توجه میخواهی. دلت میخواهد از شر این دم‌ماهی نجات یابی و ماندانها

برای رامرفتن از آن ستونهای زشت‌داشته باشی. خوب بموقع رسیدی. برای مشربتی درست میکنم

و تو آنرا پیش از طلوع آفتاب مینتوشی. دعت بدوساق قشنگ تبدیل میشود، اما هر قدمی که برداری چنان خواهد بود که روی کارد تیزی راه میروی. آیا میخواهی این رنج بزرگ را تحمل کنی؟

- بلی میخواهم.

- اما اگر عشق شاهزاده را جلب نکنی و اگر او با تو ازدواج نکند فردای روز عروسی او باید دختر دیگر، قلب تو خواهد شکست و دوباره بکفروری دریا تبدیل خواهی شد. خوب فکر کن، آیا میخواهی خود را بجنین خطری بیندازی؟

- بلی میخواهم.

- اما تو باید من پاداش هم بدھی و آنچه از تو میخواهم کم نیست. تو صاحب دلفریب‌ترین صدای دنیا هستی. من این صدای را میخواهم.

- اما اگر تو صدایم را از من بگیری دیگر چه چیز برایم باقی خواهد ماند؟

- سیمای دلفریب، راه رفتن و چشم‌های شهلاست.

- باشد.

بزودی شربت آماده شد...

- بگیر، این شربت.

و در همان زمان جادو گر زیان دختر کریا را قطع کرد. او لال شد و دیگر نه توانست حرف بزند و نه آواز بخواند.

کتابخانه ملی ایران

PDF BY:

<http://mypersianbooks.wordpress.com/>